

OBISK NA DOMU

Nova jugoslovanska višinska rekorderka je Šiščarka

7350 metrov „v žepu“ ...

Med trinajsterico fantov v odpravi Planinskega društva Ljubljana-Matica se je na dva meseca dolgo pot v Afganistan odpravilo tudi drobno, postavno dekle, 22-letna Slavica Mrežar iz Šentvida. Cilj odprave »Hindukuš '77« je bil opraviti čimveč napornih vzponov v slovitim Hindukušu, obenem pa osvojiti Nošak.

● Po vrnitvi smo rekorderko obiskali na domu. Slavica Mrežar je študentka 4. letnika Visoke šole za telesno kulturo, kjer se je odločila posvetiti alpinizmu, planinstvu in turnemu smučanju.

● V sobi je dokaj hladno, po stenah polno posterjev znanih avtomobilskih asov, smučarjev, v kotu polno vrvi in ostale alpinistične opreme. Miza polna knjig, zvezkov, zapiskov, Slavica zatopljena v učenje.

● »Kako, da ste se odločili za sodelovanje v odpravi?«

● »Zelo, zelo dolgo sem premišljevala, ali naj se prijavim na društveni razpis ali ne. Vedela sem, da bom edina ženska. Končno sem se odločila za. Toda, nobenih prednosti nisem imela. Izpolnjevatí sem morala vse pogoje, kot ostalih 13 moških članov odprave, to pa je določeno število težavnostnih vzponov in delo za odpravo. Seveda sem bila vesela, ko sem izvedela, da sem izbrana. Toda, to je bila hkrati tudi velika obveza. Do odhoda na pot (7. julija) sem veliko hodila v Šentviški hrib, na trim stezi v Mostecu sem vaje delala s podvojeno močjo, obenem pa ob sobotah in nedeljah hodila plezat v Kamniške Alpe.«

Nošak je »padel« ...

● »In kako je šlo naprej?«

● »Najprej smo se s kombiji odpeljali v 7.400 kilometrov oddaljeni QUAZI DEH. Tu smo skupaj s 60 nosači v treh dneh spravili vso opremo do baze, ki je bila na višini 4.550 metrov. Tabor ena smo postavili na višini 5.600 metrov. Tu še ni bilo

snega, v glavnem le grušč. Tabor dve je bil na višini 6.300 metrov, tabor tri pa na višini 6.900 metrov. Na vrh se sploh nisem mislila odpraviti, saj sem čutila veliko utrujenost. Za trening sem šla v tabor ena in nazaj v bazo, nato sem se povzpela do tabora dve, dan kasneje v taboru tri pa

Slavica Mrežar: »Ni mi žal, da sem poskusila!«

sem se zelo slabo počutila. Ponoči me je v šotoru zbudilo bitje srca, tako močan pulz sem imela. Kar nazaj sem hotela. Toda, na srečo sem se dovolj odpočila in aklimatizirala, obenem pa tudi nabrala dovolj volje. Tako smo 17. avgusta zdravnik odprave Meško, Hamberger, Suhač in jaz dosegli srednji vrh Nošaka na višini 7.350 metrov.«

● »Občutki na vrhu?«

● »Čutila sem močno utrujenost. Tako prazen si, opraviš obvezno fotografiranje in si želiš čimprej dol. Na vrhu smo bili popoldne, pihal je močan veter, nebo je bilo temnomodro. Srce čutiš v sencih in lahko sam šteješ njegove silovite udarce. Šele ob hoji navzdol ti počasi prihajajo občutki zmagošlavja. Počasi se spuščáš navzdol, v bazi si šele drugi dan. In nato sledi dolga, enolična vožnja iz Afganistana domov v Ljubljano. Medtem pa so fantje vneto plezali ter opravili 32 nadvse napornih vzponov, med njimi tudi več prvenstvenih smeri.«

● Slavica kar nekam plaho pripoveduje vse te doživljaje in občutek imam, kot da še ni uredila vseh vtisov s te dolge poti. Kot da sama sebi ne more verjeti, da je vse to že minilo. Delo v odpravi so si složno porazdelili, vendar je bila, kot sama pravi, večkrat na vrsti le za pomivanje posode, vendar prostovoljno!

● Kar nekam bolj se ji zaiskrijo oči, ko pripoveduje, da je že od mladih nog zapisana športu. Veliko se je ukvarjala s kotalkanjem, košarko in smučanjem. Misli je študirati jezike, toda v 2. gimnaziji je spoznala, da ni za to in se odločila za Visoko šolo za telesno kulturo. Ni ji žal! V hribe se je podala s 15 leti, najprej v domačem planinskem društvu »Rašica«. Pred štirimi leti je prešla k planinskemu društvu »Ljubljana-Matica«, ker je tam obiskovala alpinistično šolo. Seveda, deklet ne jemljejo resno. Toda Turenc ji je bil dolgo drugi dom. Če ni plezala, pa je vsaj bila tam, poznanstvo z Marjanom Brišarjem pa je pomenilo nadaljevanje alpinistične kariere.

● Imela je srečo, da so jo fantje vzeli s seboj na plezalne ture ob vikendih. Spoznala je, da ima dovolj močno voljo za tako naporno garanje. In izplačalo se je! Osvojitev Nošaka zaenkrat pomeni vrh njenega alpinističnega udejstvovanja. Nasledila je pokojno Barbko Ščetinin in postala višinska rekorderka med ženskimi alpinistkami. Seveda bo plezala še naprej. Poleg velikih obveznosti v šoli, namerava še naprej vsako leto opraviti 20—25 vzponov. Največje veselje pa ji predstavlja prenašanje znanja in izkušenj na mlajše.

● Ob slovesu smo ji zaželeli kar največ izpolnjenih želja, saj jih ima, kot vsako mlado dekle, veliko, obenem pa ji čestitali k 22. rojstnemu dnevu, ki ga praznuje 30. septembra!

Pogovarjal se je F. Rozman

SESTANEK UREDNIKOV

Na sestanku urednikov glasil delovnih organizacij in komisije za obveščanje občinskega sindikalnega sveta je tekla beseda o dejavnosti družbenopolitičnih organizacij do konca letošnjega leta. Predvsem so poudarili uresničevanje določil zakona o združenem delu ter priprave na volitve. Tovarniška glasila naj bi delavce redneje obveščala o izvajanju programa izgradnje objektov samopri-spevka I in II. Dogovorili so se za rednejše sestajanje, obenem pa bodo posamezne družbenopolitične organizacije o pomembnejših dogodkih urednike glasil sproti obveščale.